

Kennen om te herkennen: het voorbeeld van de marokkaanse immigratie

België is een uniek laboratorium dat altijd zijn diversiteit op de proef stelt, zowel diegene die reeds bestond voor de oprichting van de Belgische staat tussen Vlamingen en Franstaligen, als diegene die verband houdt met migratie. Het land is voortdurend op zoek naar een formule om samen te leven die soms wordt ondermijnd door tekenen van identiteitsafname of discriminatie van minderheden.

De sterke aanwezigheid van een migrantenbevolking op alle onderwijsniveaus is een belangrijke factor en een troef in België. De jongeren van vandaag zijn op zoek naar een geschiedenis die hun afkomst en de bijdrage van hun ouders aan de verbetering van de Europese samenlevingen omvat. Het onderwijssysteem is dus een school van anders-zijn geworden en heeft nood aan leerkrachten van verschillende origines.

Samenleven en samenwerken houdt onvermijdelijk in dat men de ander waardeert en erkent. Wederzijdse onwetendheid belemmert de ervaring van het samenleven en het respect en welzijn van iedereen. Deze erkenning moet onder meer vorm krijgen door de geschiedenis van immigratie te onderwijzen en ons te herinneren aan wat we verschuldigd zijn aan anderen en aan de bijdrage van immigranten en emigranten.

In België leven meer dan 400.000 mensen van Marokkaanse immigranten afkomst, en deze aanwezigheid gaat terug tot ver voor 1964, toen de Bilaterale Arbeids uitwisselingsovereenkomst tussen België en Marokko werd ondertekend. Sinds het begin van de 20e eeuw hebben deze mannen en vrouwen in Europa bijgedragen tot de strijd en de oorlogsinspanningen van de twee wereldoorlogen, en daarna tot de wedloop op steenkool en industrie – twee essentiële aandrijvers van onze economie. Vandaag dragen deze mensen actief bij tot de sociale, culturele, en economische ontwikkeling van het land.

In België hebben ze ook een beslissende rol gespeeld in de demografische groei, en overall hebben ze gestreden voor gelijkheid en de erkenning van mensenrechten.

Nu de 'eerste generatie' langzaam plaatsmaakt voor de volgende en ervoor kiest om in België begraven te worden, is een van de doelen van deze tentoonstelling om hen uit de vergetelheid te halen.

Het is essentieel voor hun nakomelingen, en voor ons allemaal, om onze dankbaarheid te tonen door hen een plaats te geven in onze geschiedenisboeken. Hun verhaal is ons gemeenschappelijke verhaal geworden en heeft ons collectieve lot bepaald.

Ahmed Medhoune, Andrea Rea, Fatima Zibouh
Curatoren van de tentoonstelling 'Belgica Biladi'